

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Consolatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Et mortuum lacrymis renovare.
 Aurum sicut vultus foret fletu.
 Nunc autem o senex fieri nequaquam potest.
 Et qui sepulchro conditus in lucem redactur.
 Nam et mihi pater si quid lacryma proficeretur.
 In lucem redisset.

Philemon in Sardiō.

Εἰ τὸ δ' ἀχρὸν οὖν τὸν κακὸν ἢ φέρων
 Ἄετ' ὀκλαύσας τὲ πᾶσις πᾶσις
 Ἥλλατ' ἴσμεν δ' αἰ δ' ἀχρὸν ὄντις χροῖον.
 Si lacryma nobis remedium essent malorum.
 Et qui lugeret dolore semper leuaretur.
 Aurum sanè pro lacrymis permutaremus.

Homerus in ω. Iliad.

Ὅ γὰρ τις πρῆξις πιδέται κρησθῆναι
 Ὡς γὰρ ἐπικλασάτω δὴ δ' ἀκούει βορῆος
 Χόιν ἀχρὸν οὖν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Non enim aliquis affectus est pigrius lucis.
 Sic sanè decreuerunt dij miseris mortales
 Vivere tristitia affectos: ipsi vero sunt sine tristitia.

Idem Ibidem.

Καὶ γὰρ τ' ἠόκουσ' ἠὲ δ' ἐκ τὸν ὄντο.
 Τῆ περὶ δ' ὀδ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Etenim pulcherrima Niobe non recordata est cibis
 Quamuis ipsi duodecim filij in domibus pement.

Homerus in ι. Odyssee.

Ἄλλ' ἔγ' ἀρ' τις πρῆξις ἐστὶ τὸν μὲν ἰσοῖον
 Sed nullum affectus sit lignibus.

Phocylides.

Μὰ τ' ἀγοῖζοιμὲν τοὺς κακὸς ἐτ' ἔχ' οὐ τὸν ὄντο.
 Οὐκίτι γὰρ δ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Neque preteritis malis affligas tuum cor.
 Non amplius enim potest factum esse non factum.

Pallades.

Πρὸς δὲ κινὴ δ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Τῆ περὶ δ' ὀδ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Μη τοῖν κλαύσας τὸν ἀπὸν χροῖον βίωτος.
 Ὅδ' ἐτ' ἔγ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Expectatio mortis nulli doloris est tristitia.
 Hoc autem lucratur mortalis mortuus.

Ne igitur fletas defunctum vitam.
 Nulla enim mortis secunda est passio.
 Πᾶσις γὰρ ἴσμεν δ' αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Ὡς πρὸς ἑαυτὸν ὄντο τὸν μὲν ἰσοῖον.
 Πᾶσις γὰρ ἴσμεν δ' αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Μη δ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.

Abjice lucis ne labora quantum tempus hic immanes.
 Si respicias ad illam totam post hac vitam
 Antequam igitur ad vermes projiciaris, sepulchrum, d' ἄνδρῆς
 nati.

Ne domes animam sincere etiam addictam.

Euripides in Medea.

Κέφος φέρει δ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Leuiter ferre oportet mortalem existentem cal amicitiam.

Euphorio Poeta.

Καὶ τὸν ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Μίτρα καὶ κ. αὐτὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Μοῖρα τ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Et cum qui suam moderate defuncti nomine tristetur.
 Et moderate lugeat. Nam omnino à lacrymis alienentis
 Parca deserunt.

Euripides in Andromach.

Πᾶσις γὰρ ἴσμεν δ' αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Πᾶσις γὰρ ἴσμεν δ' αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Ὑψὸς κινεῖται καὶ δ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Desine tristari pro defunctis.
 Nam curatis hoc hominibus à dijs
 Suffragij datum est: ut mortis imposita necessitas.

Iacob Bill. A. theolog. Sacer.

Tadia quem mundi teneat. repperire quietem
 Si velis, in solo numine querat eam.
 Vera quies calō fixa est, ac fallitur illi
 Sedibus in nostris quā putat esse locum.
 Qui mundi carnis mundi medi. amine curat.
 Hunc album Aethiopes reddere velle reor.
 Namq. natus sordes trahit hic, qui radia mentis
 Vt pellat, mundi gaudia vana cepit.

Idem.

Ei qui spiritualium consolationum cupiditate senetur,
 abiciendas prius esse corporeas consolationes.
 Aetheri tibi cui surgat de pneumate proles,
 Exhibet ans pectus tempus in omne tuum?
 Conscienda prius tibi sunt tua membra labore
 Corpore mens visum nam moriente parit.
 Hoc pater Abrahami veteri signabat in aed,
 Cui vegero sobolet corpore nullū fuit.

Viribus at senio fractis, tum denique rē
 (Ifacius visus nam sonat) ipse iulio.

Quid. 4. Pont. 11.

Temporis officium solatia ducere certi est.
 Dum doler in cursu est, dum peris agere
 At cum longa dies sedavit vulnere mentis.
 Intempestive quā mouet illa, iuuat.

Quid. 3. Pont. 5.

Nec scelus admittas, si consoleris amicis,
 Multibus et verbis aspera fata tenes.

SENTENTIAE PHILOSOPH

Non sis miser ante tempus, quum illa que velis
 pausisti, fortasse nunquam ventura sint. certum
 dam ergo nos imago torquent, quam debent: que
 quent, quum debent: quadam autem torquent, que
 debeant, aut augentis dolorem, aut fingimus, aut
 Si enim futurum est, quid iuuat dolori tuo occurre
 lebis, quum venerit. Interim tibi meliora promitte
 dius ab ipsa ceruice reuocatus est, & aliquis carnis
 fuit. Sæpe enim nullis apparentibus signis, que
 nunciunt, animus sibi falsas imagines fingit: aut
 dubiæ significationis detorquet in peius: aut
 famproponit alicuius, quum est: & cogitat non
 lefit, sed quantum liceat. Sen. 13. epist.

Quicquid fieri potest, quasi futurum cogitandum
 da duo sunt, & futuri timor, & veteris incommodi
 nie amplius non perueniet, illud nondum. Gratia
 non operabitur hora. idem 79. epist.

Noli mala tua facere tibi grauiora, & te querelis
 dolor est, si nihil illi opinio addecerit: e contra, si
 dit, ac dicere, nihil est, aut certe exiguum est, dures
 leuem illum dum putas, facies, omnia ex opinio
 tam miser est, quique quilibet credit. idem 88. epist.

Esset aliquod imbecillitatis nostræ solatium, si
 parentur cuncta, quanto finiuntur. Sen. epist. 92.
 Hæc sunt officia consolantium; tollere ægrotum
 aut fedare: nec pati manere longius, aut ad aliam
 Tuscul.

Sunt qui consolationem respiciunt: sed referunt
 tur: vi enim tulerit quicque eorum, qui sapienter
 quique incommodo praedicandum est. Cic. ad Attic.

Consolationum multæ sunt viæ: sed illa rectissima
 tio quod dies impetratura est. Cic. ad Attic.
 Oī δ' ἐπιπέσειον φιλίᾳ ἰσοῖον, ἀδελφὸν
 φιλίᾳ τῆ καλλίστην βίωσιν ἰσοῖον.

Non oportet ea desere, quibus priuati sumus
 quod optimam vitam cum amicis egerimus. Apulian.
 Epi τοῖς ἀποδύνασται καὶ δὴν ἄνευ καὶ γὰρ αἰ
 τλάτωσιν.

Propter morientes ne tristeris: etenim necessitas
 pter tuipiter est vita discedentes. Polyenus Sardan.
 Τὸ λυπηρὸν ἄλλοτῶν κακὸς ἀγαθὸς.
 Quæ molesta sunt, alienis malis consolari oportet.
 Phearetam.

Ἄνευ τῆ προσκοίτης ἐπεὶ καὶ γυμνασίου τῶν
 ἰσὶ ζῆτιον.

Qui cum molestum aliquid incidit, diis iustitiam
 malum querit. Enfebins.

Ἄνευ τῆ προσκοίτης, ἐπὶ τῷ παρακίτις ἰσοῖον
 γὰρ καὶ ἰσοῖον, ἐπὶ τῷ ἰσοῖον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἰσοῖον
 Quum molestum aliquid ingruit, quare, non
 senti molesta grauius vquam apparet: quod leuiss
 to, præsentī tanquam minori malo. idem Enfebins.

Tois δ' αἰ δ' ἀχρὸν αἰτὸ δ' ἐτ' ἀνδρῆς ἐστὶ.
 Illis qui resiliunt, & non collabuntur, leuata sunt
 Halicarnassens.

Res est iorsan difficilis, illos consolari, qui hanc
 laborant. Luctus enim neque ratione, neque lege
 natura cuiusque & amicitia erga defunctum, quæ
 continet. Animo tamen erigi oportet ac tristitia
 test, minucere; atque incinuisse non solum funera
 sed etiam virtutis, quam reliquerunt. Non enim
 passi sunt, sed magis laudibus celebranda facta est
 mortalem senectam non attigerunt, immo relem
 cuti sunt; & per omnia felices euaserunt. Nam
 sine liberis decesserunt, Græciæ laudes veluti
 habebunt. Illis verò, qui prolem reliquerunt, par
 tia instar Tutoris erit erga liberos. Adhæc si mo
 esse, similia sunt; immunes posthæc erunt a morbo
 humane vitæ catibus. Sin etiam à morte senectam
 minis prouidentia, vt arbitramur: nimirum illi
 honores ope sua promouerunt, maxime ad

Hyperides Orator Atheniensis amicus Demo-
... iucta profecti mortem, cum scias, quod hu-
... principum generatio, finis autem mors existimanda sit.
... enim est, quod cuius setiam inuito contigit. Bene autem
... voluntarii, & vt conuenit, instituti opus est. Beatus
... est, & quicunque non longissimam, sed virtuti con-
... tantiam diligit, est breue tempus etatis Deus ei concesserit.

... i Tyberio Principe llicensium Legatos, quibus, cum
... olandum in morte filii aliquanto serius venissent, ma-
... illis, respondit: Et sic illorum vicem dolere: quod egre-
... Hecetorem amississent. Ingratus est, qui ablati memor
... accipit. Proinde vbi animi pupugit acerba illa cogi-
... quam fratrem amisi: leniat illa incundior: O quan-
... habeo, & in aeternum habeo? Licet ille donec sibi si-
... & patrie & mundo necessarium, fuit, breuem hic mo-
... dum vero tibi vni expedientius esse cepit ab his malis
... quere illam Deum, si scilicet consules, & non nobis,
... Quis enim sufficit abditas, & imperferutabi-
... proleuere causas, & exitus contemplari? dicente Apo-
... Domini quis nouit, aut quis consiliarius eius fuit?
... deponam iudicare audeat: an cuique mortem de-
... que dicit possit, quod in tabellis reddidit respon-
... in morte filii dictum est tribus his verticulis:

... in vita mentibus errant,
... putatur fatorem numine laeo:
... extinguitur spiq; tibiq;
... stimulus humana temeritas, & implenti Fa-
... oblatatur nequiquam, nisi vt grauius
... Quis enim ego nunc de voeis inanibus, de gau-
... hominum loquar? Lateat veritas abscondita,
... erumcludum: calu regimur, cecis cecis duci-
... quod oprandum, metuendum quo nobis sit, per
... agnoscamus. Bonis nostris ingemiscimus, miseris
... de se ferimus: suam quisque senten-
... Multo erum maximum videtur, quod non libere
... Deo committimus: quod aliqui in consiliis ipem
... Quod tanto huius caduci corporis amore
... vt vix aut equanimiter exire hinc valeamus, aut no-
... quasi ad nihil aliud nisi sumus, quam vt
... ludibria, fortunae perpetuo turbine iactanda
... limo ac sordibus haereamus, &c. Petr. arch.

§ APORHTHEGMATA.

... quendam filio priuatum dixit: Si non trifatus es, cum
... in mundo, ne nunc quidem dolere debes, cum non
... in hac vita. Stob.
... res aduersas & amicorum mortem aegre ferebant
... Alex. ludo similem esse vitam, & quicquid euenit
... rem de se disponere oportere. Nec enim in inquie-
... necesse est, ut res altera ponere. Idem.
... Anathemem morbo decubentem inuadens dixit,
... opus? Significans, in rebus afflictis potissimum
... qui vel re optulerunt, vel consolando mole-
... Laert. l. 5. apoph.
... idem est, sepius in vita parandum horum & vob.
... monem quam laqueum. Qui desponderunt animum,
... consurgunt: cum ad consolatorum sermonem po-
... gendum, nam animo aegrotanti medicus est oratio.

... Thalerus, quum apud Thebanos exul, inglorius &
... intellexisset, Cratem philosophum se visendi gra-
... adiecit, quem vt de fortiter & moderate feren-
... putantem audiuit. Male sit, inquit, omnibus nego-
... tationibus, per quas hactenus talis virtus non licuit
... Offendit hoc dicto, multum aegritudinis ex philosophi
... ablatum esse. Laert. l. 5. c. 4.

§ SIMILITVDINES.

... quemadmodum morbi ipsam patientia diffugiunt
... Sic supremæ calamitatis passiones omne solatum fo-
... cepeclunt. Ser. 4. in Iobum.
... per plura bona est, maxime tamen grata est tempore
... & vilitatio amicorum tempore quidem suauis est, multo
... in tempore iustus: Sic & consolatio sacerdotis & do-
... oportuna est, maxime autem in tempore perseque-
... Math. 23. Hom. 50.
... Sancto vulneri, & in cicatrice superductæ cuti, si
... redere voluerit, dum pulchritudinem corporis
... instaurat: Ita & ergo seruus consolator, qui
... per biennium tacui, veteor ne nunc importunus lo-

quar: & attrahens vulnus pectoris tui, quod tempore & ratione cu-
ratum est, commemoratione exulcerens, Ad Pammachium.

Plurarchi, vt medici in vehementi fluxu pituitæ non statim suc-
currunt pharmacis, sed foris admouent, quod tempore concoquat
humorem, ac tum medetur. Ita in recenti dolore tacendum donec
tempore mitior admittat consolationem. In Mor.

Vt vnguentum non solum delectat olfactum: verum etiam reme-
dio est aduersus male olentia: Sic in malis bonorum memoria con-
solatur. In Mor.

Seneca. Vt medici vetant admoueri remedia, cum morbus in ac-
cessu est, ac sicut, sed cum se remittit: Ita ad primos illos ire aut do-
loris motus, non est adhibenda consolatio vel admonitio, sed vbi
tempore expeit esse leuiors.

§ EXEMPLA BIBLICA.

Consolationis exempla: Dei erga primos parentes, Genes. 3. 16.
Abrahamum, 12. v. 7. & 15. v. 16. & 18. 17. Iacobum, 28. 13. erga po-
pulum Israëliticum, Exod. 3. v. 8. & 16. 12. & 17. 5. 6. erga Iosuah, Ios.
1. 5. 6. erga Eliam, 1. Reg. 17. 14. erga Sidrach, Misach, & Abdenago,
Dan. 3. 11. erga Daniele, 6. 22. Iosephi erga fratres suos, Gen. 45. 4. 5.
& 50. 21. Ionathæ erga Dauidem, 1. Sam. 23. 16. 27. Dauidis erga Ha-
nonem, 2. Sam. 10. 11. Paralip. 19. 2. erga Bethsabee, 2. Sam. 12. 24. Ioa-
b erga Dauidem, 9. 7. Elisei erga ministrum suum, 2. Reg. 6. 16. Elia
erga Ezechiam, 19. 6. 32. Esai. 37. 6. Baladan erga Ezechiam, 2. Reg.
20. 12. Nehemias erga Israëlitas, Nehem. 8. 10. Cognatorum Iob' erga
Iobum, Iob. 42. 11. Angeli erga Eliam, 1. Regum 19. 5. erga mulieres,
Matth. 28. 5. Marc. 16. 6. erga Zachariam, Luc. 1. 13. erga Mariam, v.
30. erga Pastores, 2. 13. erga Iesum, 22. 31. erga Petrum, Act. 12. 7. Chri-
sti Domini erga Apostolos, Matth. 14. 27. Marc. 6. 50. Luc. 24. 36.
Ioan. 2. 10. & 14. v. 18. & 15. v. 18. 21. & 16. v. 3. 4. erga Petrum, Luc.
5. 10. erga Petrum, Iacobum, & Iohannem, Matth. 17. 7. erga viduam,
Luc. 7. 13. erga Synagoga Principem, 8. v. 50. 52. erga Ecclesiam, 12.
v. 4. 7. 32. & 21. 28. erga Latronem fidelem, 23. 43. erga Paulum, Act.
18. 9. & 23. 12. Cor. 1. 5. & 1. 6. erga Iohannem, Apoc. 1. 17. Iudæorum
erga Martham & Mariam, Ioan. 11. 19. Petri erga peritentes, Act.
23. 8. & 3. 17. Ananias ad Paulum, 9. 17. Spiritus Sancti erga Eccle-
siam, versicul. 31. Pauli & Barnabæ erga Ecclesiam, 16. 40. Fidelium
Romanorum erga Paulum, 28. 15. Pauli erga Ecclesiam, 20. v. 10. 12.
erga eos quibus cum nauigabat, 27. v. 9. 22. 23. 24. 33. 34. erga Thesa-
lonicenses, 2. Thess. 11. erga Iesum, 5. 7. Philemon, 5. 7. Apostoli erga
Hebræos, 12. 3.

§ HISTORICA EXEMPLA.

Paula Romana matrona sanctissime in more cantabat: quare
tristes anima mea, & quare conturbas me? Spera in Deo, quoni-
am adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, & Deus meus. Hier. 17.
Eph. 1.

M. Tull. Cicero Tullioz suæ quæ defuncto Pisonæ prioræ marito
Deobella nuptat, & ex partu decesserat, mortem indignissime tu-
lit: Inaque ad eum consolandum vndique concurrerunt Philoso-
phi, ut ait Cicero.

A. neus apud Virg. l. 2. An. Naufragos suos socios præclare consola-
tari introducit.

O scy (neq; enim ignari sumus ante malorum)
O passi grauiora, dicit Deus his quoq; finem.

L. Paulus Amilius amissis duobus filiis optime indolis tempore
triumphi Macedonici, in concione progressus: grauisima ora-
tione populum infortunium suum dolentem, consolatus est. Plur.
in eius vita.

Alphonfus Arragonus Neapolitanorum Rex, amisso Petro fra-
tre, quod ab aliis expectare debuerat, ipse aliis præstitit & Petri ami-
cos literis consolatus est, exercitum vero oratione. Panor. l. 3. de reb.
gestis Alphonfi.

Horatius lib. 2. Ode 9. consolatur Valgium amicum suum, vi-
rum consolarem, impatienter ferentem mortem Myrtæ pueri cha-
rissimi. Theat. Zuing. 195.

§ SCRIPTORES.

De consolator Philoso. Boetius de consolatione libri tres. Hiero-
nymus Cardani Fr. Philo. Seneca liber ad Martiam, de quo a-
liqui dubitant: an Seneca sit. Decadem Seneca ad Albinam, Ma-
nip. florum, Lumen anime part. 2. c. 43. Consolatoria, Stobæus ser-
mone 121. Consolatio in aduersis, Aurel. Augustinus Thom. 2. epist.
83. & 87. Deploratio & consolatio. Huldricus Hutreni. Consola-
tiones D. Hieronymi 4. Consolatorius ad amicum liber. Philo. 1.
Consolatio in rebus aduersis Hieronym. Stridonem Tomo 1. Ep-
istola consolatoria in aduersis. Des. Erasmi Dial. consolatorius
pro oppressis. Felici Malleoli. Dialogus consolatorius suarum
tribulationum & calamitatum horum temporum. Rugeri de Ven-
ras. Consolatio ad Imp. Græcorum, Bessarionis. Consolatio ma-
lorum seculi, Iacobi Carth. Erardford. In penuria rerum omnium
quod

quomodo se ipsum consolatus sit Diogenes. *Aliam in Var. Graec. fol. 28. 64. 38.* Consolatoria ad infernum, & cui tempestas praedia infestauerat. *Antonius Guevara Epist. 36.* Consolatoria ad Nicostiam Zelotypam. *Epist. Theanus Graeca. Vide Adversus.*

Constantia.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

CONSTANTIA, Graece βεβαιωσις, 305, 306, & βεβαιωσις, 306, constans dicitur. Est autem constantia virtus faciens firmiter persistere in bono contra difficultatem, quae provenit quibuscunque impedimentis exterioribus, aliis ab impedimento diuturnitatis, quia contra hoc est persequentia. *Ex B. Thom. secunda secunda quaestio 173. articulo 3.* Constantia Hebr. *Chez Kab,* Graece *ισχυρος*, à firmitudine & immoto animi proposito delimitur, leuitati opposita.

Constantia est stabilitas animi firmi, & in proposito perseverans. A consto, id est, firmus sto, in statu permanco.

Constantia & firmitas sic differunt: Quod firmitas est virtus faciens permanentiam in opere, sed constantia in proposito. *Ex B. Thom. 3. sent. dist. 33. q. 3. art. 13.*

Constare aliquando significat compositum esse, aliquando conuenire, aliquando manifestum esse, nonnunquam iuppeditare. Item consistere & firmum esse. Inde constans, hoc est, firmus & tenax propositi, & constantia animi firmitudo dicitur.

Constantia est per quam animi stabiles in proposito nulla in parte titubant. Huius contrarium vacillatio, ut quidam vero, vanitas. Vel, est stabilitas animi firmi, & in proposito perseverans. Graece dicitur *βεβαιωσις*.

BIBLICI LOCI.

Constantia in verbis & factis commendatur, *Matth. 5. Serfic. 37. 2. Corin. 1. 17. Ephes. 4. 14. Iacob. 1. 4. & 5. 12. 1. Petr. 3. 15. 2. Petr. 1. 12. 1. Joan. 2. 24. Iude 6. 3. Donum Dei est, Act. 4. 29. 1. Cor. 8. 6. Ephes. 6. 11. Phil. 1. 8. 29. 30. itaque à Deo petenda, Act. 4. 29. Ephes. 6. 18.*

POETICAE SENTENTIAE.

Claud. 2. Stil.

Constantia, futile ne quid, infirmumq; gerat.

Virg. 4. An.

Mens immota manet, lacrymae solvantur inanes.

Quid. 8. Met.

Flamma Meleagrius ab illa vritur, & cæcis torret viscera sentit ignibus, ac magnos superat virtute dolores.

Idem 9. Met.

Nec tædium capiti, vlla mei captivum spiritus iste manebit.

Idem 15. Met.

Fortis, & infelix, & plus quam femina, virgo ducitur ad tumulum, divoq; sit hostia busto. Vtere iam dudum generoso sanguine, dixit, mors tantum sellem matrem mea fallere posset.

Idem Epist. 15.

Nec piget aut inquam stulte elegisse videbor: Permanet in voto mens mea firma suo.

Idem 5. Trist. 5.

Fert tamen, ut debet, casus patienter amarus, More nec indomitæ freno recusat equi. Nec forte perperam sperat sibi Numisus iram, Concius in culpa non scelus esse sua.

Hor. 4. Carm. 9.

Est animus tibi ferunq; prudens, & secundis temporibus, dubijsq; rectus. Lucanus 5. Intrepidi quoscunq; datus mihi Numina mortem accipiam.

Idem 9.

Ille Deo plenus tacita quem mente gerebat Effudit dignas adytis e pectore Voces. Quid queri Labiene tubes: an liber in armis Occubuisse velim porius, quam regna videre? An sit vira mihi, sed longa? an differat atas? An nocent vis Silla bono? Fortunamq; perdat Opposita virtute minas? laudandusq; velle Sit satis, & nunquam successu crescat honestum? Scimus & hoc nobis non alium miseret Hammon.

Silius.

At Peni succensa irata, turbataq; iustis, Et seuis gens: lei a ruunt tormentisq; portata. Non ignes, candensq; chalybi, non verbera pugilatis, non numerum lacrum scindentia corporum Carnificesve manus: penitusq; infusa modica Pestis, & in medio licentes tollere flamma Cessavere, serum seisa dicitq; per artem Scantia extenti, quantum tormentis inebriant Creverunt artus, atq; omni sanguine rupta Ossis liquescentis sum arunt seruida membra. Mens in acta manet, superat, ridetq; dolores. Spectantis similes seffos, labore minijro Incepit, dominisq; errem clamare respicit.

Stat. 2. Sil. 1.

At hic, quem geminus, felix homines, Dicit Et dubios casus, & casa lubrica vita Effugit, immittis fati non ille rogavit, Non rimis, met ut ve mori.

Idem 3. Sil. 1.

Nec tamen hic nisi at a quieti, probitas se fecerat Intemuit: renor idem animo, moreq; modisq; Fortuna crescenter manent.

Sil. 3. Hannibal oratio.

An Romana iuga, & simulas Carthagini Perpetuar? stimulant Manes noctisq; peribant Inceptans genitor, stant ar a atq; horrida. Ante oculos brevitatisq; setat matribus horum Prolatat diem, sedeam ne, Sr uoverit quae Me tantum Carthage? & qui sim ueritas? Gens hominum, let his, metu decora alta rebus Quantum etenim distant a morte silentia? Hor. 3. Carm. 5. Reguli constantia.

Fertur pudica coniugis oculo, Paruosq; natos, Sr capti minor, A se remouisse, & virilem Torus huius possesse vulum, Donec latens consilio patres Firmaret auctor nunquam alius dato, Interq; merentes amicos Egregius properaret exsul. At quis sciebat, que sibi Barbarus Tortor pararet, non aliter tamen Dimouit obstantes amicos, Et populum reditus morantem. Quous scilicet un long a negotia Dyudicata bre relinqueret, Tendens Venafanos in agros, Aut Lacedaemonium Tarentum.

Sil. 6. Reguli oratio.

Tum palmas simi at rollens, ac luminas datus Iustitia, rectisq; dator, qui cuncta gubernas, Nec leuor mihi diua fides, Serranag, lauo, Quos reditus testes in: at a mente Vocas, Sic mihi fas me digna loqui. Latetq; tuere Voce foci: ibo ad Tyros non sequar, inquit, Si ante fide reditus, & saluo sedere pena. Sic nobis erum exitio desistit honorum Tendere: tot bellis, totq; anni frequentiam Nuac etiam vinculis, & longo carcere totum Captiuo in senio vire, fuit ille, nec inquam Dum fuit a doro cessavit munere Martis Regulus, ex sanguis spectatus corpore natum. At non Carthago fraudans domus, in sua quatuor E nobis restet, iuuenes parat assera ferro Pectoris captiuo nostrae penare senectae. Ire dolos contra: genysq; astu fallere latet. Discat ne capto, quantum tibi Roma iuperis. Nec vero placeat nisi que de morte parentum Pax erit, expofunt Libyci, nobisq; deare Hac referenda pari libeat si pendere bellum Fudere, & ex aquo geminas conferere leges. Sed mihi sit Stygios ante iuratusse penates, Talia quam videram ferientes patia Lacedaemon. Hac satis Tyria se etiam reddidit tra.

Marzial. 1. De Scruola constantia.

Dum peteret regem decepta satellite destra Imecit sacris se peritura facis Sed iam sana pius miracula non iusto hostis, Et rapitum flammis iustis abire curam. Vtere quam potuit contempto Mucius igne, Hanc spectare manum Porfena non potuit. Maior decepe fama est & gloria destra: Si non errasset, fecerat illa minas.

Silius 13. Scipionis constantia.

Tum iuuenis, quascunq; datus sibi daretur